

đela Emo. Mocenigo je bio osobni prijatelj O. Pavla Vučkovića. Starješinstvo Provincije bilo je dozvolilo na kaptulu u Velikoj 6. VI. 1717, da se gradi samostan kod Gospe Pojišana ili na kom drugom podesnom mjestu blizu grada.³⁰ Kad se je bratovština pokazala sklonom da našoj braći ustupi porabu i upravu crkve Gospe od Pojišana, naša se braća obratiše mletačkom senatu za dozvolu preuzimanja crkve i gradnju samostana uz nju. Molbu je usmeno preporučio i providur Emo, koji se bio vratio u Mletke. Senat svojom odlukom od 17. VII. 1717, budući da crkvu nije držao nikakav drugi Red, radi njihovih zasluga za vjeru i domovinu, dozvoli našoj braći jedno i drugo, uz uvjet da ostanu netaknuta prava bratovštine i da braća nastave brinuti se oko duhovne pastve u sinjskoj tvrđavi i okolici. Odluku je imao provesti generalni providur.³¹

Primivši ovu odluku generalni providur Alvisе Mocenigo izda 2. kolovoza naredbu da se izvrši, određivši da ostanu netaknuta prava bratovštine.³² Zatim prizva k sebi Martina Bojčića, župana bratovštine, Ivana Boglutića, sudca, i Silvestra Brakića, prokuratora, i saopći im naredbu senata, naloživši im ujedno da se sporazume s OO. Franjevcima. Župan Bojčić sazva u svojoj kući sjednicu bratovštine 10. VIII. 1717, da se o stvari dogovore tako, da bi bila zaštićena i bratovština i redovničko pravilo. Sjednici su prisustvovala 32 člana, od kojih 29 proti 3 zaključie predaju crkve uz sljedeće uvjete:

sebnе oznake, kasnije t. j. 11. VII. 1605 pretvorila se je u bratovštinu Gospe od Karmela, a takova je bila i u vrijeme o kom govorimo. Ne može se reći, da je bratovština samo prisvojila upravu nad crkvom i njezinim zemljama, jer je bilo više parnica između bratovštine i dotičnoga upravitelja crkve, koje je bratovština dobila. Upliv bratovštine nešto se je umanjio tek uslijed odluke splitskog nadbiskupa Pacifika Bizza od 9. XI. 1747, kad su joj bila oduzeta sva dotadanja prava da se stara za uzdržavanje i providanje crkve. Međutim bratovština je u svetištu igrala važnu, pače odlučujuću ulogu i nakon te odluke sve do propasti mletačke republike, 1804, kad je nestalo bratovštine za austrijskog poglavara u Splitu grofa Goessa. V. o tom Stampa, s. 18 sl., 26—28; Friščić n. mj. s. 18 sl., 26, 38.

³⁰ LAPŠ, 99; LAPM, 116.

³¹ Stampa, 29; Protocollo, 1; LACD, 81.

³² Stampa, 36—38; LACD, 93; Protocollo, 1 sl.; Zlatović, Monografije, 271 sl.